

nemlig først og fremmest at skaffe saa stor Sikkerhed som muligt for de Umlyndiges Midler, og dernæst, af Hensyn til den stedlige Kredit, de stedlige Interesser, forsaavidt det kan skee uden paa Beskøstning af Sikkerheden, at sørge for, at Ublaaneene saa meget som muligt kunne komme de Egne til Gode, hvorfra Raaneene ere komne, saa troer jeg, at disse Formaal paa den letteste, sikreste og billigste Maade opnaaes ved en Centralisation af Dverformynderierne og tillige derved, at der oprettes lokale Raanebestyrelser, som maae forudsættes at have Kjenndskab til de stedlige Forhold og bedst kunne være istand til at bestemme den Sikkerhed; der skal stilles for Ublaaneene, og ved hvilke det tillige maa forudsættes, at man vil faae Garanti for, at Ublaaneene saavidt muligt kunne komme de enkelte Egne i Landet til Gode. Spørgsmaalet bliver nu, i hvilken Grad en saadan Sammenbragning bør finde Sted, og hvormange Raanebestyrelser der bør oprettes. Jeg kan i saa Henseende ikke være enig med Lovudkastet, hvorefter der foreslaaes 5 Dverformynderier og lige saa mange Raanebestyrelser; jeg troer nemlig, at en større Sammenbragning bør finde Sted, navnlig for derved at opnaae en billigere Administration, et lettere Tilshyn og som Følge deraf ogsaa en sikkrere Kontrol, medens jeg paa den anden Side mener, at der bør oprettes flere Raanebestyrelser, end saaledes som foreslaaet i Lovudkastet; navnlig af Hensyn til den stedlige Kredit, og for at der kan have større Sikkerhed for, at Ublaaneene endnu mere kunne komme de enkelte Egne i Landet til gode, og endelig ogsaa af Hensyn til Raantagere af mindre Summer, for hvilke den større Afstand altid gjør det vanskeliggere at erholde Raan, da det jo er aabenbart, at der altid af flere Grunde vil være en Tendents tilstede til helst at gjøre Ublaan i større Summer. Jeg gaar imidlertid ikke saa vidt i mit Ønske om en Centralisation af Dverformynderierne, at jeg skulde mene, at vi kun bør have eet Dverformynderi, der skulde have sit Sæde i Kjøbenhavn, saaledes som vi have hørt af den ærede sidste Taler, og som maaskee flere her i Salen kunne formene, ligesom det ogsaa ifjor blev vedtaget i Landstinget. Jeg troer for det Første, at vi ikke skulle centralisere mere end nødvendigt

til Kjøbenhavn, hvor Centralisationen allerede i Forveien er stor nok, men at vi, naar vi oprette nye Indretninger, ogsaa skulle, saavidt muligt, søge at oprette dem i Provindeerne, naar de lige saa godt kunne høre hjemme der. Jeg troer endvidere, at der bør tages Hensyn til Sjælland, for hvis Bedkommende, navnlig naar hensees til de fjernere Egne, det altid vil være vanskeliggere, naar der kun findes eet Dverformynderi her i Kjøbenhavn. Hovedsagelig af disse Grunde kan jeg ikke stemme for, at der kun skal oprettes eet Dverformynderi, som skulde have sit Sæde i Kjøbenhavn. Derimod kunde jeg ønske, at der oprettedes to Dverformynderier, eet for Østifternes Bedkommende og eet for Sjællands Bedkommende, hvilket sidste skulde have sit Sæde i Aarhus, og at der oprettedes ligesaa mange Raanebestyrelser, som der er Amtsradskrede, saaledes at der blev een Raanebestyrelse i hver Amtsradskreds. Jeg troer, at man derved vilde opnaae fuldkommen lige saa stor og mulig endnu større Sikkerhed for de Umlyndiges Midler. Man vilde derhos opnaae et lettere Tilshyn og en sikkrere Kontrol, man vilde skaffe endnu større Sikkerhed for, at Ublaaneene, saavidt muligt, kom de forskjelligte Egne til gode, og man vilde endelig, hvad der for mig er et Punkt af Vigtighed, opnaae en billigere Administration. Jeg troer nemlig, at dette Hensyn til Billigheden, til det mindre Kostbare, er et Hensyn, man altid bør tage, naar man staaer i Begreb med at oprette slike nye Indretninger; men jeg troer, at der er forsøgt Opfordring for os til at tage dette Hensyn netop i nærværende Tilfælde under Overveelse, naar man seer hen til § 4, hvor den Maade er omtalt, hvorpaa Bederlagene skulle indkomme til Bestribelse af Udgifterne. Det er nemlig her bestemt, at det skal skee deels ved Erlæggelse af to Skilling og fire Skilling af de Kapitaler, der indsættes i Dverformynderierne, og deels ved, som det blev berørt af den foregaaende ærede Taler, at Debitorerne skulle erlægge $\frac{1}{4}$ Procent af Raanet udover den almindelige Rente. Smød denne Forhøielse af $\frac{1}{4}$ Procent maa jeg paa det Stærkeste og Bestemteste udtale mig. For det Første anseer jeg dette Paalæg i og for sig for at være for høit.